

Jurnalist əzmkarlığı ilə sənətkarlığı birləşəndə çox böyük sənət nəhəngi meydana gəlir. Sözsüz ki, bu, əzmkarlığın nəticəsində anadan olur. İllərlə əlində qələm gecə-gündüz çalışan jurnalist ömrünü sənətkarlıq yolunda əridir və sonda sanki birdən anadan olur, özünü tanıtmığı bacarır. Bu bacarıq, əzmkarlıq onu dünyaya tanıdır. Jurnalist və onun yapıdığı jurnalistika və sənətkarlığı bax, beləcə meydana gəlir! Jurnalistin ömür yollarında, yaradıcılıq dünyasında qələmi ilə, külüngü ilə qazıb torpağın qoynunda yaratdığı jurnalistika göz açarkən jurnalistika tarixinə beləcə hopur... Jurnalistika çox böyük çətin və tarixi bir sənətdir. Onun qoynunda birləşdirdiyi əzmkarlıq və sənətkarlıq isə tamam başqa bir aləmdir. Jurnalist bu aləmdə anadan olarkən əzmkarlıq da meydana cövlan edir və o, sənətkarlığı ilə heykəltaraş kimi istedad dolu sənət yaradır. Bu sənətin duruşu, meydana mərdi-meydana sənət təcəssümünü əxz etməsi onu dünyada tanıdır.

Jurnalistika sahəsində oxucuya daha xoş gələn əməkdar jurnalist termini isə çox gözəl sözdür. Jurnalist peşəsi adlandırdığımız bu sənət rəssamlıqda necə sənət kimi tarixin qoynunda biz jurnalistlər qələmlə bu dünyada necə meydan sulayıb heç kimə fikir verməyib özümüz yazıb-pozaraq möhtəşəm bir əsər yaradırsaq, bu ömrümüzün gözəllik aləmini yaradan peşə kimi yaranır və bizi məşurlaşdırır. Mən heç vaxt bu peşədən ayrılmaq istəmirəm. Bu peşədən ayrılmaq isə mənə əzab verir. Mən qələmə, fikrimə, düşüncəmə təşəkkür edirəm ki, jurnalistikani mənə bəxş edib. Yəni mən qələmim gücü ilə meydana cövlan edərək yaranmışam. Mənə təşəkkür düşübsə, mən də qələmimə minnətdaram ki, o, bir ana kimi jurnalistikani yaradıb. Amandır, məni jurnalistikadan ayırmayın, məni ondan ayırırsınız, gözlərim də qapanar, mən özümün zənginliyimi sonucda oxucuma çatdırıbilməyəcəyəm. Oxuculara sürpirizim isə mənim jurnalist qələmim sayəsində yazaraq yaratdığım əsərlərimdir. Mən sənə vurğunam, jurnalistikam! Mənə elə gəlir ki, mən dünya üzünə gələndən sənə vurğunam. Mən sənə minnətdaram, sevimli jurnalistikam! Və mən ömrüm boyu sənə çağırışla yol gedirəm. Mənim üçün sən bir dünya yaradırsan hər dəfə! Bu yaratdığın hər bir əsərdə sənə möhtəşəm əzmkarlığın varsa, bəlkə də onda mən ilk oxucu olaraq sənə yaratdıqlarını gözümlə oxuyanda sənə igid qəhrəman kimi görürəm, jurnalistikam! Sənə düşüncələrini, dediklərini ilk öncə mən yazdım, jurnalist olaraq! Bunu sənə mənədən başqa heç kim görmədi və oxumadı! Və bir an öncə o, meydana gələndə ya danışır, ya oxucunu sehləyir, ovsunlayır və uzun illərin yadigarı kimi tarixə hopur...

Mənim sevdiyim jurnalistika; əzmkarlıq və sənətkarlıq...

Dünya üzündə, onun rəngarəng xəritəsi önündə çox oxucular meydana gəlir və hamı sənədən, sənə yaratdıqlarından danışır, jurnalistikam! Mənim ilk öncə sevgim kimi sənə vurulduğum və bağda ağaclardan yaranan qələmimin məhsulu kimi bacardığım və dünyaya səpələdiyim məhsulum olan yaradıcılığım hər kəs bir söz deməyə çalışır. Amma mən yenə də diqqətli nəzərimlə dəftər üzündə qələmimi ağ vərəqdə süzdürərək yazdığım hər bir xəbərə yenə də baxır, baxır sonda ağ vərəqə yazdıqlarım istədiyim kimi yarananda bu ürəyimdə sanki sevdiyimə öz eşqimi etiraf edirəm və öz-özümə yazdığım xəbəri sevdiyimi elan edirəm.

Sonda jurnalistikada onu sevdiyimi etiraf etməyi də öyrəndim. Bu, azadlıqdan meydana gəldi, azad sözün əzmkar olduğunu anladığım üçün, yazarkən inadkar olduğum üçün yarananda mən daha möhtəşəmliyimə inandığım üçün meydana gəldi. Mənim inadçı qürurum jurnalistikani sevdiyimə görə, oxucuma da məni sevdirdi. Mən gözəl günlərdən də, zülm dolu dünyada baş verən hadisələrdən də yazmışam, lakin ölümə, qan dolu meydana hadisələrdən yazdıqlarım da məni sevdirdi. Xoş gəldin bu meydana, jurnalistikam! Sən olmasan, sənə əzmkarlığın və sənətkarlığın olmasa, bu dünya boyu heç zaman mən sənənlə birgə duyğularımın yazı bilməzdim. Mən bəzən sənə qanın izləri ilə dolu çiçəklər də bağışlamağı bacarmışam! Bu, sözsüz ki, QƏLƏBƏ və ZƏFƏR dolu günlərimiz qeyd edilərkən olub! Sevinc dolu günlərimizdə də gözlərimdən qan-yaş axıb, özüm bilmədən də belə bir mənzərə meydana gəlib. Belə zamanı gələn göz yaşlarımdan da yazmışam, jurnalistikam! Bəzən ağlamışam da, gülmüşəm də! Göz yaşlarımla zümrüd dolu anlayış hesab etmişəm. Göz yaşım olmasaydı, sən harda qərar tutacaqdın, jurnalistikam! Bu, mənim istəyimdən deyil, şəhidimin, döyüş meydanlarında gördüyüm igidimin mərdi-meydana vuruşduğu səhnəni görərkən yazdıqlarımdan sonra doğulan göz yaşlarımdan əmələ gələn və süzülüb şəhidimin qəhrəmanlığından yazarkən meydana gəlib jurnalistikam! Mən gözüm önündən qaçıra bilmirəm bu səhnəni! Məhz buna görə də yazmağı bacardım və bu yazmaq məni yaşatdı, əzmkarlığımı və sənətkarlığımı ucaltdı. Yenə görüşərik, jurnalistikam! Bu gün yoxsa, sabah yenə də görüşəcəyik! Mən bu həyatda yalnız sənədən daha çox dəstək gördüm! Var ol həmişə! Gözəl dilimin gözəlliyini yaşatdığın üçün sənə minnətdaram, gözəl jurnalistikam! Sənə təşəkkür edirəm! Bu gün bu qədər yazdım, sabahımı isə sənə buraxıram, onu necə yazmağı isə sən daha çox bilirsən! Həmişə hazır ol, həmişə yaz və tarixi yolumuzda yeni izlər aç, jurnalistikam! Sən daha çox qiymətə layiqsən, gözəl jurnalistikam!

*Nizami Məmmədzadə ,
Əməkdar jurnalist*